

крадю са примѣква къмъ кѣщѣ-тѣ ми,—куче-то лае. *Л. Д. 1875. р. 157.*
 Сжде слушамаъ петли кѣде пеѣтъ, Петли пеѣтъ и кучина лаѣтъ. *М. 195.* Рани куче, да те лантъ. *М. р. 530. (послов.)* Храни куче, да ти лае. *Ч. 237.* Гора безъ вѣтър ще легне, Село безъ огън ще пламне и безъ кучета ще лавне. *Д. 9, 10—12.* Снощи на полугарь отидохъ, Чи ми ѣ стадо рукнѣло, И ми сѣ' псета лавнѣли! *Шк. 139.* Да ти лае едно куче, да ти не лае сѣко. Сир. Да ти заповѣда единъ стопанинъ, а не всякой човѣкъ. *Ч. 147.* Кучетата лавнаха. *Зк. 187.* Холамъ Иванче че азъ като думамъ, че ты по нѣкогашъ лаешъ на абата намирашъ ми махна. *Зк. 182.*
 2) ругаюсъ: Лае, Казвать за тогова, кой-то ся кара съ други-тъ. *Ч. 180.*

Ле Льо Леле *частица, выражающая восклицаніе, присоединяемая къ звательному падежу именъ существительныхъ; въ простой формѣ ле она ставится послѣ существительнаго, а въ удвоенной леле ему предшествуетъ и употребляется въ значеніи: о! ой! увы!* Божне ле вишени Господе! *Д. 44, 18.* Божнѣ ле благодаримъ те. *Д. 13, 38.* Кѣме ле, светі Ивѣне! *Д. 4, 78.* Майно ле мѡя старѣя. *Д. 7, 12.* Братко ле! *Д. 19, 33.* Пѣнке ле, мѣла мамѣна. *Д. 18, 2.* Дудо ле та довѣчке ле! *Д. 26, 26.* Радо ле; либе Радо ле. *Д. 8, 10.* Вѣли ле, Вѣхри и Самодѣви. *Д. 5, 6.* Горо ле, горо ти зелена, И ти ле водо студена. *Д. 24, 5—6.* Сабеле, моя сестрице! *Д. 17, 103.* Змѣйно ти огнѣйно ле. *Д. 8, 15.* На леденци едно ле дърво високо. *М. 339.* „Я сѣ не грижи, татко-льо!“ *М. 86.* Леле Мѣрко, леле врѣден юнакъ. *Д. 36, 7.* Леле Вѣлко, младо байрактарче! *Л. Д. 1876 р. 154.* „Леле коню, леле бѣрза коню!“—„Леле боже, леле мили боже! Сега, боже, мене поможи ме“. *М. 102.* „Леле майко, леле, богъ те убилъ тебе! Лели ясъ си седефъ майкини пазу'я, Лели ясъ си седефъ таткини скуге'я“. *М. 75.* „Леле, леле я, сиромѣфъ!“ *М. 23.*

Лебедовъ *пр. лебединый:* Дай ми Боже очи соколови, Дай ми Боже криле лебедови.—Дай ми, боже, очи соколови, Дай ми, боже, крили лѣбедови.“ *М. 348.*

Лебедъ *с. м. лебедь:* Дали ми сѣ сосни снеги, Ели сѣтъ бѣли лебеде. *М. 19.* Покрай неаполскый заливъ едно врѣмя имало нанизаны като лебеди градове. *Л. Д. 1874 р. 113.* Темень поесъ лебеде. *Тб. 19.*

Лебеница (*срб. лубѣница*) *с. ж. арбузъ:* Плодъ-тъ приличя на лебеницѣ (дыня, карпусъ). *Л. Д. 1871 р. 107.* Двѣ лебеници подъ една мишница ся не носятъ. Сир. Двѣ работы изведишъ ся не врьнѣть. *Ч. 151.* Въ зеленѣ паницѣ, червено вино?—Лебеница (дыня). *Ч. 119. (ср. лубеница).*

Лебеничовъ *пр. арбузный:* Подплѣзна го по лебеничовѣ корѣ. *Ч. 209.*

Леблебиѣа* (*leblebi, s. t. Pois grillés, rôtis*) *с. ж. жареный го-*